

Bruselj, 3. maj 2024
(OR. en)

9684/24

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0410(NLE)

FISC 107
ECOFIN 558

DOPIS

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	9401/24
Št. dok. Kom.:	15843/22
Zadeva:	Osnutek izvedbene uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede zahtev za informacije za nekatere ureditve DDV – politični dogovor

V prilogi vam pošiljamo kompromisno besedilo navedenega osnutka izvedbene uredbe Sveta, ki ga je pripravilo predsedstvo in bo predloženo Svetu, da bi bil dosežen politični dogovor.

Osnutek

IZVEDBENA UREDBA SVETA

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede zahtev za informacije za nekatere ureditve DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za pravilno delovanje modela domnevnega dobavitelja je treba za platforme, portale ali podobna sredstva, ki omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, kot je navedeno v členu 28a Direktive 2006/112/ES, določiti nekatere elemente ukrepa.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

- (2) Treba je opredeliti izraz „omogoča“, da se davčnim zavezancem, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, zagotovi pravna varnost glede tega, ali se za te davčne zavezance uporablja ukrep domnevnega dobavitelja. Nekateri ponudniki, vključno s tistimi, ki objavljajo oglase, bi morali biti izrecno izključeni iz ukrepa, ker ne konkurirajo neposredno tradicionalnim, nedigitalnim sektorjem.
- (3) [črtano]
- (4) [črtano]
- (5) Davčni zavezanci, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, ne bi smeli biti odgovorni za plačilo dolgovanega DDV, kadar delujejo na podlagi informacij, ki jih predloži osnovni dobavitelj, če lahko ti davčni zavezanci dokažejo, da niso mogli razumno vedeti, da so bili navedeni podatki nepravilni.
- (6) Davčni zavezanci, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov in ki so domnevni dobavitelj, bi morali imeti možnost zlahka ugotoviti status prejemnika, tj. prejemnika osnovnih storitev. Da bi olajšali tako identifikacijo in zmanjšali upravno breme za te davčne zavezance, bi morali slednji domnevati, da je prejemnik davčni zavezanec, če je identifikacijska številka za namene DDV navedena, in da prejemnik ni davčni zavezanec, če takšna številka ni navedena.

- (6a) Pojasniti bi bilo treba, da se lahko v zvezi s storitvami kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov posebna ureditev za mala podjetja iz Direktive 2006/112/ES uporablja le za davčnega zavezanca, za katerega se šteje, da je te storitve opravil.
- (7) V Direktivo 2006/112/ES je treba uvesti novo poenostavitveno ureditev „vse na enem mestu“ (VEM) za davčne zavezanca, ki določeno lastno blago prenašajo čez mejo. Za izvajanje navedene posebne ureditve v splošnem okviru posebnih ureditev za DDV iz naslova XII, poglavje 6, Direktive 2006/112/ES bi bilo treba v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 282/2011² določiti posebna pravila v zvezi z identifikacijo za DDV, pogoji za izključitev iz ureditve, obračuni DDV in obveznostmi vodenja evidenc.
- (8) Ker bo nova poenostavitvena ureditev „vse na enem mestu“ celovita in bo zajemala čezmejno gibanje blaga, ki ga trenutno zajemajo ureditve skladiščenja na odpoklic, je treba navedene ureditve črtati iz Direktive 2006/112/ES. Izvedbene določbe, ki se nanašajo na navedene specifične ureditve, niso več potrebne, zato bi jih bilo treba črtati iz Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011.
- (9) [črtano]

² Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

- (10) V skladu s členom 242a Direktive 2006/112/ES je davčni zavezanec, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, znotraj Skupnosti v skladu z določbami naslova V navedene direktive, dolžan voditi evidenco o teh dobavah ali opravljanju. Vendar se informacije zahtevajo le v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogoča elektronski vmesnik, ne pa tudi v primerih, ko se uporablja pravilo domnevnega dobavitelja. Da bi podprli boj proti goljufigam na področju DDV, bi bilo treba take informacije, ki se nanašajo na osnovne dobavitelje, vključiti tudi v obvezni sklop informacij, ki jih morajo hraniti domnevni dobavitelji, ki so registrirani za uporabo posebnih poenostavitvenih ureditev VEM. Ti dodatni podatkovni elementi bi morali omogočati primerjavo informacij, ki jih sporočajo platforme, s podatki o plačilih za čezmejne transakcije, ki so na voljo v osrednjem elektronskem sistemu informacij o plačilih, kot je določen v poglavju V, oddelek 2, Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010³, ki je začela veljati 1. januarja 2024.
- (10a) Po vključitvi nove obveznosti za davčne zavezance, ki prenašajo blago drugega davčnega zavezanca, bi bilo treba določiti, katere konkretne podatke je treba sporočiti lastniku blaga.
- (11) Elemente Direktive 2006/112/ES, zaradi katerih so potrebne spremembe Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011, morajo države članice prenesti v nacionalno zakonodajo do 30. junija 2027. Zato se morajo spremembe navedene uredbe uporabljati od 1. julija 2027.

³ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufigam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

(12) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

(1) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 9b

1. Za namene uporabe člena 28a Direktive 2006/112/ES izraz ‚omogočati‘ pomeni, da davčni zavezanec uporablja elektronski vmesnik, ki prejemniku in dobavitelju, ki v Uniji prek elektronskega vmesnika ponuja opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, omogoča, da se povežeta, kar privede do opravljanja navedenih storitev prek tega elektronskega vmesnika.

Ne šteje pa se, da davčni zavezanec omogoča opravljanje storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, kadar velja vse od navedenega:

- (a) davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih pogojev, pod katerimi se izvede opravljanje storitev;
- (b) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;
- (c) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zagotavljanju navedenih storitev.

2. Člen 28a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z opravljanjem storitev kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov;
 - (b) ponujanje ali oglaševanje kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov;
 - (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodajajo storitve kratkoročnega oddajanja nastanitve v najem ali cestnega prevoza potnikov, brez nadaljnega poseganja v opravljanje storitev.
3. Ne glede na odstavek 1 se člen 28a Direktive 2006/112/ES ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotovi sredstva, s katerimi si lahko uporabnik in oseba, ki opravlja prevoz, razdelita stroške cestnega prevoza potnikov.

Člen 9c

Za namene uporabe točk (a) in (b) odstavka 1 člena 28a Direktive 2006/112/ES davčni zavezanec, ki opravlja storitev, samo enkrat predloži identifikacijsko številko za namene DDV ali številko, dodeljeno v skladu s členom 362 ali členom 369d, kot je navedeno v točki (a), in izjavo iz točke (b) davčnemu zavezancu, ki omogoča opravljanje storitev, razen če se je njegova dejavnost kot davčni zavezanec spremenila.

Za namene uporabe točke (a) odstavka 5 člena 28a Direktive 2006/112/ES davčni zavezanec, ki opravlja storitev, samo enkrat predloži informacije iz točke (a) navedenega odstavka davčnemu zavezancu, ki omogoča opravljanje storitev, razen če se je njegova dejavnost kot davčni zavezanec spremenila.

Če se storitev cestnega prevoza potnikov opravlja v več kot eni državi članici, davčni zavezanec, ki opravlja storitev, davčnemu zavezancu, ki omogoča opravljanje storitev, predloži identifikacijsko številko za namene DDV, ki mu jo dodeli vsaka država članica, v kateri se prevoz opravlja, ali številko, ki mu je bila dodeljena v skladu s členom 362 ali členom 369d Direktive 2006/112/ES.

Člen 9d

Za uporabo člena 28a Direktive 2006/112/ES, če davčni zavezanec na podlagi informacij, ki jih predloži oseba, ki zagotavlja osnovno storitev, ne deluje kot domnevni dobavitelj, navedeni davčni zavezanec ni odgovoren za plačilo dolgovanega DDV, če se naknadno ugotovi, da bi se moral ta davčni zavezanec domnevati za dobavitelja, kadar velja vse od navedenega:

- (a) davčni zavezanec se zanaša na informacije, ki jih predloži izvajalec storitev;
- (b) informacije, ki jih predloži izvajalec storitev, so napačne;
- (c) davčni zavezanec lahko dokaže, da ni vedel in ni mogel razumno vedeti, da so bile navedene informacije nepravilne.

Člen 9e

Za namene določitve kraja opravljanja storitve omogočanja iz člena 46a davčni zavezanec osebo, za katero so bile te storitve opravljene, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, če ta oseba, za katero so bile te storitve opravljene, ne predloži identifikacijske številke za DDV, razen če ta davčni zavezanec razpolaga z nasprotnimi informacijami.

Člen 9f

Oprostitve iz člena 98(2) ter členov 371, 378, 379 do 386 in 388 do 390c Direktive 2006/112/ES se še vedno uporabljajo, če se šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča opravljanje storitev, sam prejel in opravil te storitve v skladu s členom 28a navedene direktive.

Člen 9g

Če se šteje, da je davčni zavezanec sam prejel in opravil storitve iz člena 28a Direktive 2006/112/ES, se lahko za opravljanje teh storitev uporablja posebna ureditev iz naslova XII, poglavje 1, navedene direktive, če ta davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za to posebno ureditev.

Za opravljanje storitev iz člena 28a Direktive 2006/112/ES davčnemu zavezancu, za katerega se šteje, da je sam prejel in opravil te storitve, ne more veljati posebna ureditev iz poglavja 1 naslova XII navedene direktive.“;

(1a) člen 13a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13a

Kraj sedeža pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, iz drugega pododstavka člena 54(1), prvega pododstavka člena 56(2) ter členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES je:

(a) kraj, kjer se opravljajo dejavnosti njene glavne uprave, ali

(b) kraj, v katerem ima katero koli drugo poslovno enoto, z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko prejme in uporabi storitve, ki so opravljene za lastne potrebe navedene poslovne enote.“;

(1b) v členu 18(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev ali storitev na podlagi drugega pododstavka člena 54(1) Direktive 2006/112/ES lahko prejemnika, ki ima sedež v Skupnosti, ne glede na nasprotne informacije obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, dokler mu ta prejemnik ne sporoči svoje osebne identifikacijske številke za DDV.“;

(1c) v členu 23 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če se opravljanje storitev v skladu z drugim pododstavkom člena 54(1) ter členoma 58 in 59 Direktive 2006/112/ES obdavči v kraju sedeža prejemnika ali, če sedeža nima, v kraju njegovega stalnega ali običajnega prebivališča, izvajalec storitev določi ta kraj na podlagi dejanskih informacij prejemnika, ki jih preveri z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete in plačil.“;

(1d) v členu 24b, prvi pododstavek, se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za namene uporabe drugega pododstavka člena 54(1) ali člena 58 Direktive 2006/112/ES, če se pretakanje ali drugo virtualno dajanje dogodka na voljo ali če se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec:“;

(1e) v členu 24d se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če izvajalec opravlja storitev na podlagi drugega pododstavka člena 54(1) Direktive 2006/112/ES ali storitev iz člena 58(1) navedene direktive, lahko izpodbije domnevo iz člena 24a ali iz točke (a), (b) ali (c) člena 24b te uredbe na podlagi treh nenasprotujočih si dokazov, iz katerih je razvidno, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče drugje.“;

(1f) v členu 24f se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za uveljavitev pravil iz drugega pododstavka člena 54(1) ali člena 58 Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz točke (d) člena 24b ali člena 24d(1) te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:“;

(1g) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

Člen 30

1. Storitve posrednikov iz člena 46 Direktive 2006/112/ES zajemajo tako storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun prejemnika opravljene storitve, kot tudi storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun izvajalca opravljenih storitev.

2. Za namene člena 46a Direktive 2006/112/ES izraz „storitev omogočanja“ pomeni storitev, ki jo davčni zavezanec opravi z uporabo elektronskega vmesnika, kot so trg, platforma, portal ali podobna sredstva, s čimer se prejemniku in dobavitelju omogoči, da se povežeta, kar privede do dobave blaga ali opravljanja storitev prek navedenega elektronskega vmesnika.

Storitev omogočanja iz prvega pododstavka se lahko opravi za prejemnika, dobavitelja ali oba ter se šteje za dobavo, ki je ločena in neodvisna od blaga ali storitev, za katere se šteje, da jih ti davčni zavezanci dobavljajo.

Ne šteje pa se, da davčni zavezanec opravlja „storitev omogočanja“, kadar velja vse od navedenega:

(a) davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa nobenih pogojev, pod katerimi se izvede opravljanje;

(b) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri odobritvi zaračunavanja plačila prejemniku;

(c) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zagotavljanju navedenih dobav.

Člen 46a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

(a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo;

(b) ponujanje ali oglaševanje blaga ali storitev;

(c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodajajo blago ali storitve, brez nadaljnjega poseganja v dobavo blaga oziroma opravljanje storitev.“;

(2) v členu 54a se doda naslednji odstavek:

„3. Poglavje X, oddelek 1A, se preneha uporabljati 30. junija 2028.“;

(2a) v členu 54c(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) opis blaga, njegovo vrednost, pa tudi kraj, kjer se začne in zaključi odpošiljanje ali prevoz blaga, skupaj s časom dobave in, če je na voljo, številko naročila ali enotno transakcijsko številko;“;

(2b) vstavi se naslednji člen 54d:

„Člen 54d

Informacije, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 242b Direktive 2006/112/ES, vsebujejo naslednje:

- (a) državo članico, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano;
 - (b) državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano;
 - (c) opis in količino prenešenega blaga;
 - (d) datum odpreme ali prevoza.“;
- (3) v poglavju XI se naslov oddelka 2 nadomesti z naslednjim:

„ODDELEK 2

Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali ki prodajajo blago na daljavo, opravljajo nekatere domače dobave blaga ali opravljajo nekatere prenose lastnih sredstev

(Členi 358 do 369xk Direktive 2006/112/ES)“;

- (4) člen 57a se spremeni:

- (a) vstavi se naslednja točka:

„(3a) ‚ureditev za prenose lastnega blaga‘ pomeni posebno ureditev za prenose lastnega blaga, kot je določena v naslovu XII, poglavje 6, oddelek 5, Direktive 2006/112/ES“;

(b) točki (4) in (5) se nadomestita z naslednjim:

„(4) ‚posebna ureditev‘ glede na sobesedilo pomeni ‚neunijsko ureditev‘, ‚unijsko ureditev‘, ‚uvozno ureditev‘ ali ‚ureditev za prenose lastnega blaga‘;

(5) ‚davčni zavezanec‘ pomeni kar koli od naslednjega:

(i) davčnega zavezanca iz člena 359 Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba neunijske ureditve;

(ii) davčnega zavezanca iz člena 369b Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba unijske ureditve;

(iii) davčnega zavezanca iz člena 369m Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba uvozne ureditve;

(iv) davčnega zavezanca iz člena 369xb Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba ureditve za prenose lastnega blaga;“;

(5) v členu 57d se doda naslednji odstavek 3:

„3. Če davčni zavezanec državi članici identifikacije sporoči, da namerava uporabljati ureditev za prenose lastnega blaga, se ta posebna ureditev uporablja od prvega dne naslednjega koledarskega meseca.

V primeru prvega prenosa blaga, ki ga zajema ureditev za prenose lastnega blaga, pred navedenim datumom, pa se posebna ureditev uporablja od datuma navedenega prvega prenosa, če davčni zavezanec državi članici identifikacije podatke o začetku svoje dejavnosti po posebni ureditvi sporoči najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prvemu prenosu.“;

- (6) v členu 57e se doda naslednji odstavek:

„Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki uporablja ureditev za prenose lastnega blaga, identificira prek njegove identifikacijske številke za DDV iz členov 214 in 215 Direktive 2006/112/ES.“;

- (7) člen 57f se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, se ta sprememba po potrebi uporablja tudi za registracijo za posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 5, Direktive Sveta 2006/112/ES.“;

- (b) doda se naslednji odstavek:

„3. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenose lastnega blaga, ne izpolnjuje več pogojev opredelitve iz člena 369xa, točka (2), Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran, preneha biti država članica identifikacije.“

Če pa davčni zavezanec še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja to posebno ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenose lastnega blaga, nima sedeža v Skupnosti, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, iz katere odpošilja ali prevaža blago.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom, se ta sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije, ali od datuma, ko navedeni davčni zavezanec neha odpošiljati ali prevažati blago iz navedene države članice.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, se ta sprememba po potrebi uporablja tudi za registracijo za posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 3, Direktive Sveta 2006/112/ES.“;

(8) v členu 57g se doda naslednji odstavek:

„4. Davčni zavezanec, ki uporablja ureditev za prenose lastnega blaga, lahko to posebno ureditev preneha uporabljati ne glede na to, ali še vedno prenaša blago, ki ga zajema navedena posebna ureditev. Davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem koledarskega meseca, ki je pred tistim, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega koledarskega meseca. Obveznosti DDV, ki se nanašajo na prenose lastnega blaga, nastale po datumu, ko je začelo veljati prenehanje, se poravnajo neposredno pri davčnih organih države članice, v katero in iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.“;

(9) člen 58 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, izpolnjuje eno ali več meril za izključitev iz členov 369e ali 369xe Direktive 2006/112/ES ali za izbris iz identifikacijskega registra iz člena 363 ali člena 369r(1) in (3) navedene direktive, država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz te ureditve.

Samo država članica identifikacije lahko davčnega zavezanca izključi iz ene od posebnih ureditev.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izključitvi ali izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za prenose lastnega blaga začne veljati s prvim dnevom koledarskega meseca po dnevu, na katerega je bila odločitev o izključitvi po elektronski poti poslana davčnemu zavezancu. Če pa je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ali kraja, iz katerega se začne odpošiljati ali prevažati blago, prične veljati z dnem te spremembe.“;

(10) člen 58a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58a

Pri davčnem zavezancu, ki uporablja posebno ureditev in ki v obdobju dveh let ni dobavljal blaga ali opravljal storitve ali prenose lastnega blaga, ki so zajeti v navedeni posebni ureditvi, se šteje, da so se njegove obdavčljive dejavnosti nehale v smislu člena 363, točka (b), člena 369e, točka (b), člena 369r(1), točka (b), člena 369r(3), točka (b), ali člena 369xe, točka (b), Direktive 2006/112/ES. To prenehanje ne izključuje uporabe posebne ureditve, če začne navedeni davčni zavezanec ponovno opravljati dejavnosti, zajete v kateri koli od posebnih ureditev iz naslova XII, poglavje 6, navedene direktive.“;

(11) [črtano]

(12) v členu 58b se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Šteje se, da davčni zavezanec ali posrednik nenehno krši pravila v zvezi s katero koli posebno ureditvijo v smislu člena 363, točka (d), člena 369e, točka (d), člena 369r(1), točka (d), člena 369r(2), točka (c), člena 369r(3), točka (d), ali člena 369xe, točka (d), Direktive 2006/112/ES v naslednjih primerih:

- (a) če je država članica identifikacije davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine na podlagi člena 60a te uredbe ter obračun DDV za vsako od teh obračunskih obdobj ni bil predložen v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan;
- (b) če je država članica identifikacije davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomin na podlagi člena 63a te uredbe ter niti davčni zavezanec niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni plačal celotnega zneska prijavljenega DDV za vsako od teh obračunskih obdobj v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan, razen če preostali neplačani znesek znaša manj kot 100 EUR za vsako obračunsko obdobje;

- (c) če po zahtevku države članice identifikacije in en mesec po naknadnem opominu s strani države članice identifikacije niti davčni zavezanec niti posrednik, ki deluje za njegov račun, evidenc iz členov 369, 369k, 369x in 369xk Direktive 2006/112/ES ni dal na voljo elektronsko.“;

- (13) člen 58c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58c

Davčni zavezanec, ki je bil izključen iz neunijske ureditve, unijske ureditve ali ureditve za prenose lastnega blaga, neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, poravna vse obveznosti DDV, povezane z dobavo blaga ali opravljanjem storitev ali prenosi lastnega blaga, ki so nastale po datumu, ko je izključitev začela veljati.“;

- (14) člen 59 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsako obračunsko obdobje v smislu členov 364, 369f, 369s ali 369xf Direktive 2006/112/ES je ločeno obračunsko obdobje.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Če se v skladu s členom 57d(3), drugi pododstavek, ureditev za prenose blaga uporablja od datuma prvega prenosa, davčni zavezanec predloži ločen obračun DDV za koledarski mesec, v katerem je bilo blago prvič preneseno.“;

(ba) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi neunijske ureditve in unijske ureditve, predloži obračun DDV in po potrebi izvrši ustrezna plačila državi članici identifikacije za vsako ureditev v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev in obdobji, zajetimi v navedeni ureditvi.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi ureditve za prenose lastnega blaga, državi članici identifikacije predloži obračune DDV v zvezi z vsemi opravljenimi prenosi in obdobji, zajetimi v navedeni posebni ureditvi.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se država članica identifikacije v skladu s členom 57f spremeni po prvem dnevu zadevnega obračunskega obdobja, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, prejšnji in novi državi članici identifikacije predloži obračune DDV in po potrebi izvrši ustrezna plačila za blago, ki je bilo dobavljeno, ali storitve, ki so bile opravljene, v vsakem od obdobji, ko sta bili ti državi članici državi članici identifikacije.“;

(15) člen 59a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 59a

Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, v obračunskem obdobju v nobeni državi članici potrošnje ne dobavi blaga ali opravi storitev ali ne prenese lastnega blaga po ureditvi za prenose lastnega blaga ter mu ni treba popraviti nobenih prejšnjih obračunov DDV, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži obračun DDV, v katerem navede, da v navedenem obdobju ni dobavljal blaga ali opravljal storitev ali prenesel lastnega blaga (nični obračun DDV).“;

(16) člen 60a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 60a

Če obračun DDV ni predložen v skladu s členi 364, 369f, 369s ali 369xf Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, po elektronski poti opomni o obveznosti predložitve takega obračuna DDV. Država članica identifikacije opomin izda deseti dan po tem, ko bi moral biti obračun predložen, ter po elektronski poti obvesti druge države članice, da je bil opomin izdan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje ali države članice, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

Ne glede na izdane opomine in ukrepe, ki jih je sprejela država članica potrošnje ali države članice, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obračun DDV predloži državi članici identifikacije.“;

(17) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61

1. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja do vključno drugega obračunskega obdobja v letu 2021 se po predložitvi navedenega obračuna DDV opravijo le v obliki sprememb navedenega obračuna DDV in ne v obliki prilagoditev v enem od pozneje predloženih obračunov DDV.

Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od tretjega obračunskega obdobja v letu 2021 se po datumu, na katerega mora biti v skladu z Direktivo 2006/112/ES obračun DDV predložen, vključijo v navedeni obračun DDV. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od tretjega obračunskega obdobja v letu 2021 se po datumu, na katerega bi moral biti v skladu z Direktivo 2006/112/ES obračun DDV predložen, opravijo le v obliki prilagoditev v enem od pozneje predloženih obračunov DDV.

2. Spremembe iz odstavka 1 se elektronsko predložijo državi članici identifikacije v treh letih od datuma, do katerega se je zahtevala predložitev prvotnega obračuna.

Vendar to ne vpliva na pravila države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljeno, o odmerah in spremembah.“;

(18) člen 61a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61a

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži končni obračun DDV in vse morebitne zapoznele prejšnje obračune DDV ter, če je ustrezno, izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku prenehanja, izključitve ali spremembe, kadar navedeni davčni zavezanec:

- (a) preneha uporabljati eno od posebnih ureditev;
- (b) je izključen iz ene od posebnih ureditev;
- (c) v skladu s členom 57f spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna DDV in prejšnjih obračunov DDV, ki se izvedejo po predložitvi končnega obračuna DDV, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljeno.

2. Posrednik za vsakega davčnega zavezanca, za račun katerega deluje, predloži končne obračune DDV in vse zapoznele predložitve prejšnjih obračunov DDV ter, če je ustrezno, izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku izbrisa ali spremembe, če:

- (a) je navedeni posrednik izbrisan iz identifikacijskega registra;
- (b) navedeni posrednik v skladu s členom 57f(2) spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna DDV in prejšnjih obračunov DDV, ki se izvedejo po predložitvi končnega obračuna DDV, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje ali držav članic, iz katerih in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.“;

(19) člen 63c se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) vrsto opravljenih storitev ali opis in količino dobavljenega blaga; pri čemer se po potrebi navede, ali gre za dobavo v skladu s členom 16, 18 ali 26 Direktive 2006/112/ES po prenosu v okviru posebne ureditve iz oddelka V poglavja 6 naslova XII;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ba) zadevne informacije o popravkih v skladu s poglavjem 5 naslova X Direktive 2006/112/ES po prenosu v okviru posebne ureditve iz oddelka V poglavja 6 naslova XII;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) uporabljeno stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(fa) v primeru oprostitve s pravico do odbitka sklicevanje na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezno nacionalno določbo;“;

(v) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

(g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute, če je ustrezno;“;

(vi) točki (k) in (l) se nadomestita z naslednjim:

„(k) v zvezi s storitvami informacije, uporabljene za določitev kraja opravljanja storitve, v zvezi z blagom pa informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;

(l) vse dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(vii) doda se naslednja točka:

„(m) za dobave, pri katerih se domneva, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ime, poštni naslov in elektronski naslov ali naslov spletišča dobavitelja, katerega dobava se omogoča z uporabo elektronskega vmesnika, in, če je na voljo:

(i) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;

(ii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) uporabljeno stopnjo DDV, če je ustrezno;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(fa) v primeru oprostitve s pravico do odbitka sklicevanje na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezno nacionalno določbo;“;

(iii) doda se naslednja točka:

„(n) za dobave, pri katerih se domneva, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ime, poštni naslov in elektronski naslov ali naslov spletišča dobavitelja, katerega dobava se omogoča z uporabo elektronskega vmesnika, in, če je na voljo:

- (i) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;
- (ii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, se štejejo za dovolj natančne v smislu člena 369xk Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo vse naslednje informacije:

(a) za državo članico, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano:

- (i) identifikacijsko številko za DDV ali davčno identifikacijsko številko davčnega zavezanca v navedeni državi članici, če obstaja;
- (ii) naslov, s katerega je bilo blago odposlano ali odpeljano;

- (b) za državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano:
 - (i) identifikacijsko številko za DDV ali davčno identifikacijsko številko davčnega zavezanca v navedeni državi članici, če obstaja;
 - (ii) naslov, na katerega je bilo blago odposlano ali odpeljano;
- (c) opis in količino blaga, odposlanega ali odpeljanega v drugo državo članico, pri čemer se po potrebi navede, ali gre za investicijsko blago, kot ga opredeli država članica, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano;
- (d) datum, na katerega je bilo blago iz točke (c) odposlano ali odpeljano;
- (e) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- (f) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- (g) v primeru samofakturiranja, informacije, ki jih vsebuje račun;“;
- (d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, informacije iz odstavkov 1, 2 in 2a tega člena zabeleži tako, da so lahko po elektronski poti na voljo nemudoma ter za vsako posamezno opravljeno storitev ali dobavo oziroma prenos blaga. Če je bil navedeni davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, pozvan, naj po elektronski poti predloži evidence iz členov 369, 369k, 369x in 369xk Direktive 2006/112/ES, vendar tega v 20 dneh od datuma zahtevka ni storil, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, opomni, naj predloži te evidence. Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti državo članico potrošnje ali države članice, iz katere in v katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, da je bil opomin poslan.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2027.

Člen 1, točke (1a) do (1f), pa se uporablja od 1. januarja 2025.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet

predsednik/predsednica
